

REVISTĂ
LITERARĂ, BELETRISTICĂ ȘI DE DISTRAȚIUNE.

Apare în 1/13 și 15/27
a fie-cărei luni.

Proprietar, editor și redactor responsabil:
George Curteană.

ABONAMENTULŪ
Pe an 3 fl., pe 1/2 an 1 fl. 50 cr., pe 1/4 an 75 cr.
Pentru România și străinătate: Pe an 7 franci.
Prețul e a se solvi înainte.

Nr. 9.

Bistrița, 1/13 Mai 1894.

Anul IV.

Bălaurul.

(In credința poporului român).

(Urmare).

III.

Nu ar fi pôte completu acestu studiu, decât amă continuă numai cu formațiunea Bălaurului în legătură cu șerpele. Considerându pre Bălaură ca pre ună Monstru, séu animalu estrafirescu, trebuie neapăratu să aruncăm privirea la Monstrii — Taurii — Sfînxii — Minotaurii orientului.

Trebuie să ne întorcem pușină érašî, avéndu de a face cu figurile bălaurice, compuse din mai multe animale séu părți de animale, să ne întorcem și să ne afundăm în négra anticitate.

Assiri și Babilonenii aveau ună feliu de Bălaură constătătoriu din ună Taură aripată numită: „alapú“ — „elaph“ — și de alte ori din ună Leu aripată, numită: „Nirgal“ în limba accadică, puternic și ambele avéndu de atributa pre assiriculă „sidu“ (evr. sedim) „spiritu“; de unde espresiunea: „Sidu damku, lamasu tabu, utucca damku“ (Poternice taură-đeu, poternice Leu-đeu, poternice Đeu!*) Ér assiriculă-babilonică „Taură-aripată“ și „Leu-aripată“ nu numai că ne aminteșce pre Cherubulă vęđută și descrișu de Ezechielu, ma chiar în însemnare — după Lenormand, cuvéntulă assiricū „Sedú“ se pôte înlocui cu celu de „Kirubú“, care este siriculă „Karubu“ — „rubú“ (evr. rab = tare). Estă modu în locu de: „Sedu damqu lippaqid“, Lenormand đice că se pôte scrie: „Kirubú damqu lippaqid“ fără a se corupe sensul. (Lenormand les orig. de-l' hist. p. 118). — Și cuvéntulă „Kerub“ evreicū ila derivă multu dela multe forme. Mai fidelă se pare derivațiunea dela aramaica:

*) Taurulă aripatū se đice în limba accadică „Utuk“ și „Alad“.

„K'rab“ = a ara = ad. juncu semnându-se prin lucru, lucrătoriulă, de óre-ce cu boulu se ară. Și încă și mai aprópe de adevéru este arabica „Karaba“ — „mokrat“ — (tare) și indo-germana: „Karabú“ — a fi pre potinte, de aci forma evreică: „Kirubú“ și „Kerub“ = potințe, gloriă, prudință. Lenormand, luându tipulă cherubului evreicū din Ezechielu, susșinc că „Kerub“ e egalū la cuvéntulă „șor“ = taur; și pre timpulū lui Ezechielu Kerubii se zugrăveau cu tipu de juncu.

Deși „sedú“ assiricū significă spiritū reu și deși „Kerub“ ar fi una cu „Sedú“, totuși în înțelesū biblicū acésta nu se pôte admite. Iudeii au luatū numai în tim purile mai târđie forma în representațiune dela Assiri, deórece mai înainte Cherubii se reprezentau altcum; esemplu, Cherubii de pre sieriulă legii.

Cu tóte acestea la Egipteni Sfînxii, la Assiri și Babiloneni o compusețiune de tauri, lei, vultură, representa ceva enormū, monstru, balauricū! Așa: Taurii aripați în palatulū lui Sennacherib și în palatulū regelui babilonicū Sargonă.

Este însé diferință între Cherubii evreici și assirici. Cherubulū lui Ezechielu constă din 4 părți: omū, juncu, leu și vultură. Celū assiricū din 3: omū, taurū (séu leu) și vultură. La Ezechielu cetimū: „Și se veđu aseménare de mână de omū la Cherubimii sub aripile lora“ (C. 10).

Să nu se admită, că noi pre acești Cherubimii evreici i-amū pune în o categoriă cu cei assirici séu cu sfînxii greci și egiptici! Amū voitū să arătămū cum la popórele prea antice din Asia — afară de Evrei — a esistatū unū feliu de Monstru — și apoi cum Evreii chiar simbolisau și ei poterea, mărirea etc. prin Cherubimii, cari în timpurile profetice se zugrăveau în forma

celoră assiriciei-babiloniciei. Ezechielu vede în Chaldea, la riulă Chebară: „Câtă pentru tipulă feței loră, tôte 4 aveau câte o față de omă și aveau de a drépta câte o față de leu și tôte 4 la stânga câte o față de bou și tôte 4 aveau câte o față de vulture (C. 15. v. 10—12).

Taurulă „Apis“ la Egipteni era în mare onóre; la Greci taurulă era dedicatâ lui Poseidon și Deiloră de apă. Dela Taură = Tauripolia, Tauria Ifigeniei, munții tauriciei în Asia anterioră.

Er Sfinxulă tebanicâ, imaginatâ de Greci: o fi-ciôră cu peptă, picioare, unghii de leu, cödă de șerpe și aripi de vultură. Era acestâ Sfinxă din începută ună ângeră ucidătoră, apoi domiciliatâ la Teba, omoria cu enigmele sale pre mulți ômeni, până îlă repuse regele Edipă. (Sofocle: regele Edipă.)

Astfelă era în Creta „Mino-taurulă“. Tiranulă Minos ca reprezentantă ală culturii feniciane era ună Molochistă, care jertfia jertfiă de omă Minotaurulă, căci Minotaură semnifică: „Omă-taură“, delă indiculă „Mană“ (Manushja = omă) și elinulă „tauros“. După tradițiune Minotaurulă se născă așa: Pasife, muicrea lui Minos aprinsă de iubirea unui taură, se transformă în o vacă, cu care născă pre Mino-taură, jumătate omă, jumătate bou, căruia în totă anulă i-se sacrificau din Atena 7 fete și 7 prunci până în urmă îlă omori Teseu cu ajutoriulă Ariadnei.

Dante cântă despre acestâ în Inferno C. XII v. 16:

„Forse, tu credi che qui sia il duca d'Atene
 „Che su nel mondo la Morte ti porse? —
 „Partiti, Bestia, che questi non viene
 „Ammaestrato dalla tua sorella:
 „Ma, vassi par veder le vostre pene!“
 „Ai crede în nebuniă că veđi înainte ta
 „Pre ducele din Atena — (pre Teseu)
 „Ce te trâmise din lume aci la mörte? —
 „Te du, o Bestiă, căci calea pre care venimă,
 „Nu l'a învățatâ pre elă (pre Dante) sora ta:
 „Ma, vine acesta spre a vedé chinurile vöstre!“

Deci ori cum și cum acestâ soiă de Monstră nu suntă alta, decâtă totă numai forme de bălaură. Și Bălaurulă este celă mai vechiă monstră din lumea de aură — primitivă a Asiei, rămasă ađi nu numai în Asia, ci și în Europa în tradițiunile popöreloră; ma, după cum vomă vedé, unele popöre și ađi făcă usă de ună atare Monstră, ceremoniândă cu densusulă în vięta loră religiösă și sociale. În astfelă de formă elă este în credință chiar și a ômeniloră inculți. — În Africa, după Gessner, esistă credință, că vulturulă împreunându-se cu lupöica, acestă crepândă, nașce Bălaurulă cu ciocă, aripi de vultură, cu cödă și picioare de lupă etc.

Și ori cum amă diferi în păreri, în una trebuie să convenimă, că Bălaurulă nu este numai formată de șerpe, — elă trebuie să presinte tipulă feroce ală taurulăi său leului, curajulă vulturulăi și înțelepțiunea șerpelui. Și

în astă privință este cu totulă caracteristică următorilă versiculă, în gura poporului română:

„Cucurbeu — beu,
 „Scöte córnelă lui Dđeu,
 „C'a veni taurulă — bălaurulă
 „Și te-a omori!“ — séu
 „Bici, bici tauru,
 „Sémênă bălauru!“

Ecă dară amă făcută acestă disgressiune, căci avemă lipsă să o facemă!

Să desemnămă acum nașcerea Bălaurulăi după credință poporului română! — Românulă povestese, că la Ispasă șerpele celă mai mare adună pre toți șerpiți la ună locă, fluerândă gröznică și apoi încolăcindu-se preste olaltă în o gröpă și csalândă o mulțime de spume. După multă ferbere în acea gröpă — părăsescă gröpa și acolo rămâne mărgéua șerpiloră, pre carea cine o află, acela pöte să facă cu ea ori ce minuni și farmece. Celă bătrână și mai mare șerpe însă capătă în acestă timpă pre capă o corönă, la carca nu te poți uită, căci de strălucire îți ie vederea. Acestă apoi se đice Bălaură. După altă tradițiune ună șerpe, pre care nu-lă ucide nimenea 9 an, se face salaură. Românulă crede, că Bălaurulă are corönă și córnelă la capă, pre unde merge tremură aerulă și omöră ori ce ajunge în cale:

„Că-a veni taurulă, — bălaurulă,
 „Și te-a omori!“ —

Bălaurulă e ună animală nădravénă. Lui i-se atribue, atâtă de omenime, câtă și de poporulă română
 1) Vitegiă mare. 2) Dominațiunea aerului, apeloră, fântâniloră, lacuriloră, portarea noriloră și a tempeștiiloră.
 3) Nemurirea cođii lui. 4) Grigirea baniloră, tesauriloră și a comoriloră.

Bălaurulă este nădravénă și ca atare förte feroce, abia decă cineva pöte se-lă învingă. Ună Hercule, ună Iason, ună Ra egiptică, ună Merodach assirică, ună Georgiu și ună voinică ca Piperușiu Petru, ori Firă de busuioeă îlă potă învinge cu multă trudă.

Elă ca ființă nădravénă are de a griji de multe lucruri lăcomöse, ca să nu le fure cineva. Estă modă păzescă Bălaurii fetele frumöse și tesaurii naturei. Bălaurulă „Ladon“ cu 100 capete păzia grădina Hesperideloră. Bălaurulă din Cholehisă lăna de aură. Estă modă păzescă Bălaurii apele din fântâni și totă ei suntă Dömnii tempeștiiloră, căci locuindă în adênculă mării loră și lacuriloră, când presimțescă că vremea e fortunösă, se ridică și sböră în aeră, ocărmuindă vijelia.

Cödă de Bălaură möre la apusulă sörelui. În acestă punctă Bălaurulă este ună soiă de șerpe. Vomă cită la acestă locă câteva versuri din frumösa Negriadă, ce au de a face cu credință poporului față de Bălaură.

„Cu câtă însă me apropiu, cu-atăta totă mai tare,
 „În peșteră în lontru, audă adêncă vuindă,
 „Cum urlă nôptea în codru, când bate vântulă mare
 „Și simtă o grea fortună din peșceră suflândă.

„Ce-asupra mea revérsă — de nu pățiam, n'ași crede,
 „O negură de spumă și-o plôie de venin.
 „Prin negură de-odată Bălaurul se vede,
 „Sé-naltă, ér in urmă inelele, ce-i vinu,
 „Sub peptu-i și le-adună, — pre ele susu se-așeză,
 „S'ardică, apoi sé-'ncórdă, s'aruncă șuierându —
 „Eu tragă, sagéta sbórá, sub falca-i se-'ncruntéză
 „Și șuerul se-nnécă; — dar mai cumplită turbându
 „In négrele-i vârtegie era sé me-nfășóre,
 „Dar răpedu ca năluca, eu murgulú ilú înșelu
 „Sărindú in altă parte, ér féra dă vultóre
 „Și-'n pulvere se-ntinde, ér eu acestú oțélú
 „Ilú tragă — și-o lovitură i fulgerú preste șele
 „Și-lú taiu de-a dreptu'n dóue, dar éc-acum suntú doi,

„Și fie-care asupra-mi s'aruncă-acum din ele,
 „Și-n locu de cu'unú Bălaurú cu 2 împartú răsboiu.
 „Și taiu și taiu, dar éca din doi suntú cinci, suntú șése
 „Suntú șepte, optú, suntú noué, se svêrcolú, batú și sarú
 „Și-acum s'aruncú asupra-mi, acum vorú sé se țése
 „Și-ntr'una sé sé-nchiege unú nou Bălaurú ér. —
 „Eu pân' la Sóre-apune mé luptú și taiu întruna,
 „Dar capu-i fără pregetú asupra mea sarea, —
 „Ér Sórele in Ceriurí, când după munțí sé-ascunde,
 „Incetú și capú și códă se lánceșecú și morú“.*)

*) Negriada C. VI p. 193 et 194, unde Nuorasiú fiulú lui Musiatú aducéndú vestmintele și hainele lui Negru, ce i-le luase Uriasiú. naréză lupta lui cu Bălaurulú.

(Va urmá.)

S. P. Simonú.

Capriții.

— După Dimitrie Teleorú. —

I.

*Ce trupú mlădiu, ce ochi frumoși,
 Ce svelță-i și maréță!
 Pécătú cá 'n lumea de faloși
 i și ea-așa fáléță.*

*Dar las', dacă mai trece 'n drumú
 Așa nepăsátóre,
 O sé încercú, de nici decum
 Nu-i ea mai zâmbitóre?!*

II.

*Cu ochi albaștri, mari, senini,
 Ce țanțoși mai pășește!
 Și-lú vede, dar ca la străini
 Din frunte încrețește.*

*Elú sé cufundă 'n ochii ei
 Adânci ca ceea lume,
 Dar ea sé 'ntórce Poți sé piei
 De dorulú unei glume!*

*„Așa? . . Mai multú n'am s'o privescú,
 Ei nu-i pasă de mine,“
 Și-'n sufletú urele îi crescú
 Și 'n inimă unú spine.*

III.

*Pe strade sé 'ntâlnescú mereu,
 Elú rece și ea rece,
 Și fie-care 'n felulú său
 Măreță și mândru trece.*

*Dar ce minune! s'a schimbatú
 Făptura cea fálósă,
 Și-'n fața ei s'a întrupatú
 O rază pretinósă.*

*Elú însé nu! zădarnicú ea
 In drunú privește-i ochii,
 Căci ce frumoșe-sú, nu mai vrea
 Sé vadă-a sale rochi*

IV.

*Zâmbindú sé 'ntórce la castelú,
 Și plină de bucurie
 Lăchêu-i spune 'ncetinelú
 De vești și de-o hârtie.*

*Fre mész iată unú biletú
 — „A mea-i iubirea-ți sfântă!“
 Dar tristú, citește 'ncetú-încetú:
 „Sé vî la a mea nuntă!“ —*

Petrea dela Clușiú.

Jurământulú Leoniei.

Romanú de Percy Golding.

Traducere de G. C. Bărnulescu.

(Urmare)

X.

Diua plecării sosi. Dorulú de a vedé și a vorbi încă odată cu Leonia învinse tóte gândurile lui George și se hotári a o rugá pentru o întâlnire.

— Pentru ce m'ai cercetatú? întrebá Leonia tremurându când George stetea înaintea ei și privia aprofundatú in ochii ei bruneți.

— Mi-a fostú cu neputință a mé despărți fără a-ți dice încă unú rémasú bună. O! domnișórá Șorley!

Leonia! Nu te supérá, decá îndrăsescú a te numi cu dulcele d-tale nume; acésta e cea deintâiá și cea de pe urmă órá. Pentru d-ta părăsescú patria, ca departe de d-ta sé încercú a te uitá.

— O, de ar fi datú D-đeu sé nu calcú preste acestú pragú, unde presentia mea cășunéză numai durere și superare! — răspunse Leonia cu vócea înecatá in lacrimí.

— Vorbele mele trebuie sé te ránescá, o simfescú

acésta, dar ai îndurare și află, că amorul meu cătră d-ta este unicul motoru ce mă îndemnă să facu așa.

— Amorul d-tale? — contrariă Leonia cu amărățione. Nu-i acca, ce te mână de aici, ei superbia d-tale!

— Poți să ai dreptate, — murmură George cu dumerire, — cu toate aceste îți joră pre totu, ce am mai sfântu, că decă nu ași fi descendentu a casei Deveral și decă n-ași fi silitu a respecta legile societăței, mâne te-ași conduce la altaru și m-ași ține fericitu a fi pututu căscigă unu clenodiu atātu de scumpu.

— Atunci arată-mi și mie baremi atātu respectu, câtu areți societăței și mai multu nu-mi conturbă pacea sufletului meu.

— Nu mă duce în desperare, Leonia; d-ta te areți atātu de rece și cu toate aceste simțescu, că nu-ți sum de totu indiferentu.

— Cum poți îndrăсни a afirmă una ca acésta. Și decă ar fi așa, ce ar fi atunci?

— Atunci nu te-ași părăsi nici odată și ași fi fericitu cu amorul d-tale.

Cu aceste cuvinte îmbrățișă George pre copila tremurândă și stringându-o la sine cu convulsione continuă: — Leonia, scumpa mea, fă să audu de pre buzele tale, că mă iubesc!

Nepotēndu contrastă rogărei pasionate a ochiloru lui șopti tinēra copilă: — Eu — te iubescu atātu de multu, George, încātu vieța fără tine mi-ar fi o pustietate.

Apoi când simți sērutările lui George pre buzele ei fără vōiă se dete pradă farmecului momentului și uită pre câteva minute totulu în prisosința simțemintelorū fericirei sale.

Cu capul rădimată pre umărulū lui George se uită în ochi lui și țise visătore: Pōte fi pentru mine o fericire mai mare, decātu a fi pentru totdeuna lângă tine?

— Ești tu așadară hotărită a-mi urmă?

— Da, George, ca selava ta; dar ce voră țice părinții tēi la căsătoria noastră?

Ca o săgētă ascuțită străbătură cuvintele simple ale Leoniei în inima lui și muncitu de o ispită repentină țise: — Ei nu trebuie să seie nimicu despre legătura noastră. Poți se-mi dai dovada cea mai puternică despre amorulū teu, Leonia, și a te hotări în mânia tuturorū prejudețelorū lumei a fi regina inimei mele? Grigia mea va fi apoi a-ți preseră calea cu rose și a-ți rămâne credinciosu până la mōrte.

— De ar da D-țeu se-ți potu uită cuvintele d-tale George, — răspuse Leonia cu fața învăpăiată: — D-ta nu scii, ce pretinđi dela mine; eu ți-am datū inima mea și d-ta uiți, că eu sum amica și companiona surorēi d-tale. Să abdicemū de revedere pentru pururea. Aiți îndurare și nu-mi mai rumpe inima — eu sum numai o slabă femeia.

Dorerea, ce se oglinđia în amabila față a Leoniei atinse amarū pre George și pētrunsu de nedemnitătea lui față de o ființă atātu de curată precum era Leonia

Șorley țise: — Nu me respinge de lângă d-ta, deși acésta o meritū; prin una momentu de nechibzuință mi-am perđutū respectulū și amorulū d-tale.

— Amorulū nu se stinge așa ușorū; dar mergi și cērcă a me uită, George.

— Nici când nu te potu uită, Leonia, trebuie să fi soția mea, fiitōrea contesa de Deveral.

— Părinții d-tale îți vorū denegă consimțemēntulū.

— Jorū, că i voiū astringe la acésta.

— Vorbesci ca unu smintitū; părăsesce-mē! Cu toate că te iubescu voiū rogă ceriulū se-ți dé liniscea avută și să te facă să mă uiți.

— Mai voescū a suportă infruntările părințilorū și mânia surorēi mele, — strigă George, — decātu se pierdū amorulū d-tale.

— Îți redau libertatea avută!! — răspuse Leonia cu hotărire. — Cređi, George, că cu n'am nici o ambițione și n'ași indesa în familia d-tale din simp'ulū motivu, că d-ta cređi că me iubesci?

— Dar d-ta nu te îndoesci în amorulū meu? — Intrebă George cu glasū mai domolū.

— Decă la reintōrcerea d-tale după mai multe luni vei avé totu aceste simțeminte față de mine, atunci cērcă-me în mica mea căsuță din Dovedale.

— Remănē-vei credinciosă față de mine, Leonia?

— Poté-voiū ore a-mi dá inima altuia, când ea numai pentru d-ta bate?

— Sē-ți scriu?

— Ba!

Acestu cuvēntu ilū rosti Leonia cu atātu hotărire, încātu tinērulū bărbatū nu îndrăсни a-și repeți rogarea, ei țise: — Vreu să te ascultu necondiționatū, dar promite-mi, că vei gândi câte odată la mine câtu timpū voiū fi în străinătate.

— Incātu pentru acésta încrede-te în inima mea. Nu așa! adause dēnsa, când George se încercă a o sērută și i intinse mica mână rece ca ghiața.

— Concede-mi și vei fi soția mea; nu potū trăi fără d-ta! — esclamă George desperatū.

Totuși cu o încordare aparentă contrastându privirei lui împlorătore Leonia răspuse: — Nu, George, atunci nu m-ai poté prețui, ași fi destulū de slabă, sē-ți concedū. Fii sănētosu! D-țeu să te păzēscă!

Cu aceste cuvinte se despărți Leonia de George și se retrase în singurătatea odăiei ei, lăsându pre acesta în disperarea lui.

XI.

Trecuse o sēptēmână, de când George plecase cătră America sudică.

Leonia și lady Syna ședeau în salonū și cea din urmă întrebă pre tinēra copilă dusă pre gânduri: Ai primitū vesti rele, Leonia? Ești atātu de palidă și supērată.

— Ba, pentrucă afară de bētrāna Margaretha nu îmi serie nimeni, ea însă — harū domnului — se află bine!

— Credū, că te a ajunsū dorulū după câmpiele și codri patriei d-tale. Ce ar fi dacă ambele ne-amū determinā sē petrecemū câtū-va timpū acolo? Ce ȃieri la planulū meu?

— Pre mine m'ar încântā o asemenea determināțiune, numai mi-e frică, că acelu locū cu deosebire în acestū anutimpū îți va păre prea singuraticū.

— Singurătatea e aceea, ce o cautū, voescū sē scapū de privirele cunoscūților și de atențiunea, ce a început a-mi fi nesuportabilā a contelui Devaux.

— Sum gata a te însoți, vorbi Leonia cu glasū obositū. Gândulū de a fi despărțită de George pōte pentru totdeuna o facū indiferentā față de tōte ce o încunjurau.

— Voiu vorbi cu mama și credū, că în sēptēmāna cea mai de aprōpe vomū plecā, — vorbi Syna cu o hotărire caracteristicā ei și părăsi odaia.

Contele Devaux, care refusase de a călători cu George, era unū oște bine vȃdūtū în casa de Deveral și cu deosebire se vedea cum dēnsulū își da tōtā silința a-și căscigā favorulū contelui.

Visitele cele dese ale aceluia, pre când George nu era acasa, devenirā batatōre la ochi și contesa nu întrelasā de a nu atrage atențiunea soșului ei asupra acestei împrejurārī.

Acesta însă contrariā cu orecare indiferentismū: Temerile tale mi se parū cam esagerate; Syna scie, ce are se facā și va scie se țină pre tinerulū bărbatū între marginile guviničiose. Apoi scie tu și aceea, că ea nu suferē în trebile ei nici unū amestecū.

— Așa-e, destulū de rēu însă că ai crescutu-ostfelu, Gerard, dīnsa îmi face multe grijī și nu o potū aduce pre nici o cale acolo, ca se dē marchisului, despre a căru planū ți-am spusū, unū răspunsū pozitivū.

— Am voiā sē nu fiā silitā nici în unū chipū, cunoscū eu pre mica mea Syna și nu mē mirū, că ea inferbentā capetele tuturorū bărbatilorū, nici tu Ernā în etatea ei nu ai făcutū altminte; respingā pre căți va voi, cu sila nu voescū se o măritū nici când, răspunse contele și sērutāndū mână soșiei sale eși din odaia.

Încā în acea ȃi împărtāși Syna mamei sale planulū de a călători cu Leonia la Dovedale.

— Ce-ți e, dragā? — eselamā contesa înspăimēntatā. Încā dacă ar fi vērā, în acestū anutimpū însă nici prin gândū se nu-ți trecā, ca se cercetezi unū locū atātū de părăsitū.

— Hotărirea mea e gata și credū, că tata nu va avē nimicū inpotrivā.

— Din nefericire te-a crescutū astfelū, ca nimicū sē nu ți se facā preste voiā. Pōte veni însă o ȃi când tu singurā sē vezi, ce rēu e a avē unū copilū atātū de caprițiosū.

— Nu te nelinisci, mamā, vreu numai se respirū ceva aerū dela țērā.

— Pentruce nu alegi atuncī proprietatea nōstrā din Wales?

— Pentrucă urescū acelu ținutū și afarā de acea voescū sē mergū în unū locū, ce nu-lū cunoscū încā.

— Totulū mē părăsesce, mai nainte frate-tēu, acum tu! Cātū gāndesci, că vei rămāné acolo?

— Cam o lunā, — pōte că și mai multū; Leonia mē va ține de uritū și sum convinsā, că din Dovedale mē voiū întōrce sântōsā și voiōsā.

— Voesci sē scapi de contele Devaux?

— Ba, nu tocmai, — răspunse Syna trāgāndū.

— Ori dōrā-i vorba despre marchisū?

— Nu voescū sē scapū de nimeni, ci singurū singurelū voescū a gustā aerulū și liniscea dela țērā.

Contesa fu silitā a sē mulțumi cu acestū răspunsū alū ficei sale și puține ȃile după acea lady Syna și Leonia plecarā la Dovedale.

Indeșertū își bătū capulū contesa a aflā motivulū adevēratū pentru hotărirea repentinā a Synei. Ea se simți fōrte deprimatā, că ambi copii au părăsitu-o fără a i sē destāinui cu franchetā.

XII.

Mai multū de o lunā petrecū Leonia și lady Syna în Dovedale. Tōte rugārile însățōre ale mamei, de a sē întōrce acasā, nu folosirā nimicū.

Intr'o ȃi arucāndū Syna pre mēsā o epistolā ce tocmai o primise dela mama sa întorcāndu-se cătrā Leonia ȃise: — M'ar putē lāsā odatā 'n pace! Voescū sē încunjurū ori-ce scandalū. Judecata lumei nu-mi face de totū marī îngrijiri, dar delăturarea māniei părințilorū îmi pare imposibilā.

— Dar ce voesci a face în venitorū? Dōrā nu te bate gândulū sē te lapeți de copilulū d-tale propriu?

— Acea nu, cu tōte aceste însă este timpulū sē mē gāndescū, ca sē fimū pregătite pentru tōte eventualități.

— Nu te prea înțelegū, — replicā Leonia roșindū, — cu tōte aceste credū, că le vei întōrce tōte spre bine.

— De sigurū. De-o-camdatā n'avemū sē ne tememū de nemica și nu voiū întreprinde nemicū fără ajutorulū d-tale, pre-care așa credū, că nu mi-lū vei denegā.

Syna privi la companiona sa cu o căutăturā impunātōre, ce precum totdeuna așa și acum a fostū de ajunsū a împedecā pre Leonia sē pōtā face ori ce observațiune.

Cu unū suspinū ușorū sē întōrse Leonia și privi visātōre preste câmpia atātū de bine cunoscutā.

Mirosulū de socū strābātea prin ferēstra deschisā și mișca foile betrānului fagū ca și când ar voi a bineventā pre tinēra stāpānā, ce a fostū venitū în patria prunciei sale. Cānteculū sturȃului aflā rēsunsetū în inima Leoniei.

Apoi strāpunāndu-sē iute în realitate ȃise: Insoți-mē-vei lady Syna? Astāȃi după amēȃi voescū sē facū o excursiune.

— Ba, trebuie sē scriu mamei, afarā deacea voescū a sfiși cu cetirea romanului, ce tocmai l'am începutū.

Altmintre d-ta poți merge, căci aici e bețrâna Margaretha, decât din întemplantare așa ave ceva lipsă.

Leonia grăbi în odaia ei și îndată după aceea oși de acasă.

Dânsa purta un vestmântu suru de lână, ale cărui încrețituri dedeau figurei ei o importanță admirabilă, o pălăria neagră de paie împodobită cu unu buchetu de viorele umbria fața ei, — era cu unu cuvântu chipulă întrupată a unei grație fecioresei, cu toate aceste însă mersul era mai puțin elasticu ca mai înainte și o expresiune plină de grijă arunca ore-care umbră asupra feței sale amabile.

— Unu domnă voește să între, mylady, — anunță bețrâna Margaretha întindându cu închinățiune Synei unu biletu.

— Conte Devaux, — murmură Syna, — ce-lu aduce aici? Adause apoi tare: — Să între.

— Sum încântată de revederea d-tale, lady Syna, — încep contele conversațiunea.

— Cum de vii în acestu ținutu? — fu răspunsul rece.

— Pentru ca să admiru frumșețile lui, cari trebuie se fie extraordinare, căci ți-au dat ansă a petrece atâta timp departe de Londra.

— Atunci de sigură te înșeli conte, fiindcă știutu este, că fie-cine privesce locurile și lucrurile din punctulă său de vedere și apoi gustulă e deosebitu.

— Cum potu admiră alta decâtă acea, ce atrage ochii d-tale mai multu?

Ca răspunsu dete Syna din umeri cu disprețu.

Contele schimbându-și tonulă dulce și căutându cu agerime la Syna continuă: — Părinții d-tale m'au onoratū cu însărcinarea să-ți împărțasescū, că au de gându să te viziteze câtū mai curundu.

— Atunci trebuie șe-ți mulțumescū, conte, că ai întreprinsu o călătoriă până aici pentru acēsta solii? — contrariă Syna cu ironiă.

— Plăcerea de a putē aduce serviții d-tale ori familiei d-tale face de prisosū ori-ce mulțumire; lordulă Deveral este amiculă meu celū mai intimū și acea e unu motivū destulă de puternicū pentru a mă mișca să arētū surorii sale respectulă și devotamētulă meu.

— E lucru lui George a-și alege prietini; permite-mi însă întrebarea pentru ce l'ai lăsatū să călătorēscă singurū? — dișe Syna rece, fiindcă începuse a veni în curatū, că visita lui Devaux are ceva motivū.

— Nu poți ghici motivulă? — răspunse contele. — Află domnișoră că eu nu aflu în călătoriă nici o distrațiune!

Syna contrariă cu demnitate: — Altmintre nu-sū curiosă să aflu motivele conduitei d-tale.

Devaux întăritatū de recēla Synei dișe cu ôccare reproșu: — Pôte va veni diua, când vei avē trebuință de unu amicū, atunci cugetă la mine și la portarea mea sinceră.

— Mi frică, că cerculă amicilorū mei e prea mare ca să te potū cuprinde și pre d-ta în acela.

(Va urmă.)

Pentru tot-déuna.

Adevărata amicitia este acceptatiunea completă și absolută a unei ființe către alta.

Amorul consideratū ca idealulă vieței nu lasă de locū repausū acellora, ce suntū privați de dânsulă. Sufletulă este atăcatū în celū mai divinū alū său sanctuarū de nobile instincte, de mărețe dorințe.

Georges Sand.

Fantasmă, ce ai îndulecitu o clipă realitatea vieței; idealū, ce zimbesci încă cugetărilorū mele; tu, a cărei înțelepciune și bunătate am întâlnitū așa de rarū în lume; a cărei frumșetă te face obiectulă cultului meu; tu, ce ai însăsinatū de fericire, de speranță cursulū monotonū și aspru alū dîlelorū mele; ție, visătorule, îți dedicū inima cu toate ardurile ei, sufletulă cu totă entuziasmulă său, cugetarea cu totă delicatēța avēnturilorū sale . . .

Și cu toate acestea, creatură ingerescă, comitū o crimă iubindu-te cu totă forța sincerității mele. Da, te-am iubitū cu pasiune, — chiar o mărturisescū.

Imi părea așa de dulce acestū amorū sfințitū prin jurămētulū unei amintiri eterne! oh! visū alū imagina-

țiunci, alū aspirațiunilorū mele. Cu toate aceste eu nu te înțelegū. Rațiunea mea slăbită numai pôte resistă încercărilorū, ce mă atacă. Ea să rătăcesce și eu nu te mai potū satisface.

Orgoliulă tēu este nesocotitū! . . .

Tu, acela, ce mă nimicesci numai cu suposiții, ce-mi turburi acum existența prin indiferența ta; nu, tu nu șei, că în inima mea sum a ta și decâtă nu m'ași dă cu totulū la aceste cugetări n'ași simți toate aceste vii impresiuni . . .

Am vădută femeii mai înțelepte în vorbe, dar cu mai puținū caracterū decâtū mine. Tu nu voesci să crești, că numai suferința este, care mă escită, mă avēntă spre tine . . .

Înțeles'ai vre-odată greutatea unei cautături furișe, rău voitore? Înțelesurile vorbelorū mișcătore pline de viclenie ale mulțimei? Tăcerea ei ce desaproabă său condamnă? Indiferența ce înghiață? Ei bine, toate, toate pe rēndū au sângeratū inima mea!

Și apoi tu ai creștutū, că expansiunile, încercările atătorū reapropieri din trecutū nu au avutū nici unū principiu bun? nici o credință stabilă nu pētrundea sufletulă meu? Vai! am fostū sfâșiată în ochii tei și totū nu ai avutū îndurare.

Mai târziu, când credeam, că amorul tîu sî atîngă culmea devotamentului, a compătîmirei, a sacrificiului chiar, tu din contră, te înpăimîntaşi sî ieî acêsta hotărîre, ci creduşi mai necesară a înterupe totu şi a-ţi redobândî liniscea, pe care o credeai perdută.

Tu, în locu de îndulgenţă pentru ireflecţiunea unor greşeli aparente şi cari ţi-au arătatu mai multu o bănuială ridicolă, decătă unu pericolu realu, din contră îmi faci o acusare şi sentinţa ta e irevocabilă!

Eu, acêsta, a înpşelă, a minţi unu sufletu aşa de mare în totulu ar fi laşitatea cea mai intamă. Apoi confidenţa sinceră a asistenţei mele trecute te-a iritată mai multu contra mea fără ca eu sî cunoscă pricina, ce te provócă şi care ne-a despărţitu în fine.

De ce totulu îmi face rău? Decî cu acêsta mē omorî. Pentru ce tôte ca unu blastēmū s'a amestecatū la o pornire aşa de necesară vieţii mele.

Insolenta visătore! Tu nu scîi, că idealu, pace, fericire, merite reale, amoru, juneţe şi sînătate chiar, se distrugă înaptea grosolanţloru realităţi, înaptea hotărîriloru schimbătore ale sôrtei! — — — — —

Laura sēu aceea, ce scria aceste linii deveni fôrte palidă. De-odată într'unu amestecū de supărare, de amoru propriu revoltatū, de disgustu chiar, rupse din carnetulu sēu filele, ce umpluse cu cugetările sale, le mototoli în mînî şi le aruncă — unu vărtejū ūşorū alu

vîntului le răpi şi sburară cătva timpū la întēmplare. Cu tôte acestea, melancholia, absorbirea cuprinse din nou pe Laura ce după unu momentu sta culcată pe ierbă môle. Era tristă, da, numai puţinū sufletulu în era plînu de extasū în faţa seninului din natură. Ea ascultă sgomotulu apei, contemplă luna ce apărū frumôsă.

Pe nesimţite sî făcuse de-odată înoptatū. Pe cînd ea sta astfelu nemişcată cu faţa liniscită şi ochir aţîntiţi pe mulţimea steleloru de pe ceriu, din cînd în cînd îşi petrecea o mână ardătore pe fruntea ei muiată de sudore şi unu suspînu durerosu, înapuşitū reeşia din adēnculū sufletului sēu.

Dar liniscea acêsta desēvērşită, recōrea o tređiră şi ea sî depărtă. Luminile, ce se aprinseseră, strēbăteau prin ferestrele deschise ale chiliiloru înuundādu de rađe grădina din prejurulu mănăstirei.

* * *

Laura sî afla numai de cătēva đile aci la mănăstire. Ea era stăpānită după cātū putemū vedē de o mare melancholiă. Venise în mijloculu naturei singuraticē, ca sî-şi recapete vigōrea perdută; departe de ōmenî şi de îndatoririle împuse reciprocū de legile stabilite de ei, ea voi sî aibă cătva spiritulu liberū sperāndū reacţiunea necesară. Acestū isolamētū, acêsta poesie a naturei reîntineri însē, redeseptă, fortifică simţemētulu ei, ce-şi luase mereu avētū în viitorulu nesigurū! . . .

(Va urmă.)

Din igiena sătēnului romānu.

Acoperemētulū capului.

Dintre tôte părţile, cāte le are corpulu omului, capulu este acela, care este aşēdatū mai aprōpe de inimă, adecă de focularulū centralū alū sāngelui. Prin urmare elū este provēđutū mai bine cu căldura care o respāndeşte sāngele în tôte membrele corpului. Aşa dară capulu va avē mai puţină lipsă de acoperemētū căldurosū şi greu, fiind-că şi dela natură încă-şi are acoperişulū sēu în pērulū abundantū ce-lū poşede.

Capulū omului are dōue acopereminte: unulū naturalū şi altulū artificialū.

Celū naturalū este formatū din pērū, care creşce şi se desvōltă prin puterea naturei de-odată cu corpulu.

Celū artificialū este produsulū diferitelorū stofe, cari se cāştigă pe calea industrială. Pe cînd acoperemētulū naturalū prin lungimea şi abundanţapērului, — la femeî este o adevērată frumşetă, — la bărbaţi elū n'are nici o importanţă. Tocmai din acestū punctū de vedere tunderea pērului la bărbaţi se pōte privi ca unū adevēratū cāştigū de timpū şi de ostēnelă, pentru-că pērulū lungū şi multū cere multū timpū de îngijire, de care tocmai sătēnulū romānu nu prea dispune după placū. Tunderea pērului face tot-deodată şi o mare ūşurinţă în privinţa curăţeniei, căci omenîi tunşi n'au lipsă ca se-şi

împletēscă pērulū nici sî-lū întogmēscă după formele obicinuite. La ōmenî cu pērulū tunsū nici insectele mişcătore nu se sporescū aşa lesne ca la cei cu pērulū lungū.

Cu privire la sexulū muerescū în privinţa cureţeniei şi împletirei pērului aflāmū pōte şi mai mari greşeli decătă la bărbaţi. Prin multe ţinuturi ele se folosescū de o mulţime de alucsurî, unele mai rele de cātū altele. Cele măritate îşi împletescū pērulū celū lungū cu nişce sucituri grōse de lână, pe cari le grāmădescū pe vērfulū capului, ca sî le deie forma îndatimată, care o pretîndū obiceiurile diferitelorū sate şi regiuni.

Pe lângă tôte că capulū posedē acoperemētulū sēu naturalū, suntū mai multe împrejurări şi epoce ale anului, cari împunū şi folosirea acoperemētului artificialū, aşa suntū d. e. gerurile cele mari de preste ērnă, vîntulū, ploile şi căldura sōrelui de preste vēră.

Faţă de aceste influinţe esterne, partea bărbătēscă a sătēnilorū romāni de regulă sî folosescē de căciulă, cuşmă sēu şapeă şi de pālărie sēu clopū.

Modalitatea, cum ei se folosescū de aceste acopereminte, nu coresponde nici decătă scopului, care-lū urmăresce igiena, nici prin formă, nici prin calitatea stofelorū. —

Căciula sătēnului e făcută din piele sēu blană în-

doită de mielu, de o mărime și greutate colosală. Rēulū celū mare și obiceiulū greșitū este acela, când țeranulū o pōră și vēra prin căldurile cele mai marī.

Căciula căldurosă și grea purtată și vēra prin căldurile cele mai marī are o mulțime de efecte neplăcute. Se vorū ivi dureri de capū, amețeli, îmbătăciune și lenevie.

Pălăria ar avē chemarea sē apere capulū de arșița sōrelui, de umeđelă și de vēntū.

Pălăria sātēnului de regulă e preparată dintr'unū felu de stofă de pēru dela diferite animale. Prin multe ținuturi pălăria sātēnului are o greutate enormă și o periferiă de totū mare.

În privința acoperirii capului totū asemenea obiceiū greșitū întimpinămū și la țerancele române.

În multe locuri pe femeile măritate le vedemū împletindu-și pērulū celū lungū cu nișee suciturī grōse de lână, ca sē dee forma obicinuită după diferitele sate și regiuni.

Preste aceste împletituri grōse se mai aplică încă și învălitori cu năfrămī grōse de pēru, fără de a fi cu privire la clima rece sēu caldă de preste anū. Unū asemenea capū femeiescū este unū cuibū adevēratū pentru insectele mișcătōre, împedecă evaporarea regulată a capului, se nascū dureri, ferbințeli și amețeli în capū.

Igiena în genere recomândă unū acoperemētū foarte ușorū pe capū atātu la bărbați câtū și la femei. Unū acoperemētū, care sē scutēsă capulū ierna de recēla, vēra de căldură, primăvēră și tōmna de vēntū și de umeđelă.

Pe câtū va fi pērulū capului mai mare și mai desū, pe atātu va poști acoperemētū mai ușorū și mai subțire.

Sātēnulū românū ar face unū progresū însemnatū în sănătatea corpului, decă s'ar îngrijī de tunderea pērului, curățenia și spălarea regulată a corpului.

Acēsta îngrijire nu consistă din altceva, decātu din spălare cu apă rece și din peptenare în tōtă diminēța după-ce s'au sculatū din pată, din rotundirea pērului și a barbei baremī la 2 sēptēmāni odată. Barba sē și-o radă în tōtă duminēca.

Îngrijirea pērului, spălarea cu apă rece pe capū, pe obrazū și pe grumazū descēptă cugetele spirituale, produce vialitate și privire curată în ochi.

Economulū românū va face bine, decă vēra sē va folosi de pālărie de paie, cu periferie lată, căptușită pe din lontru cu pânză subțire de inū. Tōmna și primăvēră suntū practice pālăriile de stofă ușoră, de pēru de colōre nēgră sēu sură, cu periferie mai lată pentru omeni dela șesuri și mai îngustă pentru cei dela munți.

Pălăriile de stofe grōse și sufocate în susū nu corespundū nieri decātu scopului igienicū.

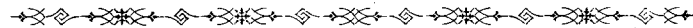
Ierna suntū potrivite căciulele ușōre, negre sēu albe, de iedū sēu de mielu, înse nu blānite ēră cu pele ci cu pândă, cu mătasa sēu cu altă stofă subțire și netedă ca sē absōrbă sudorile și gazurile de prin pēru.

Referitorū la sexulū femeescū se recomândă următōrele: vēra femeile se nu porțe pe capū decātu o mărchamă sēu legătōre subțire de cartonū în colōre deschisă. Primăvēră și tōmna potū avē locū năfrămile de

bumbacū în colori mai întunerate sēu negre; ēră ērna suntū bune cele de pēru sēu de lână de colōre nēgră. După-ce năfrămile pe timpuri ploioșe nu apără bine capulū de umeđelă, preste năfrămī în timpū de lucru ele potū sē-și pună și câte o pālăria vēra de paie, primăvēră, tōmna și ērna de stofă de pēru.

Țerancele sē-și spele în tōtă ȝiua capulū tocmai ca și bărbații; sē-și împletēsă pērulū fetele în codițe atârnatōre pe spate și muerile în formă de cosiță suptire pe vērfulū capului.

S. Stoica
medicū cercualū.

Literatură poporală.

Poesii populare culese de Ioanū Mureșanū.

*Tacī inimă 'n sinū la mine,
Nu mai spune cătră nime,
Că ți rēu și nu ți bine.*

*Pasēre de pe sub munte
Auđit-am că scii multe,
De scii multe vin' mēnvēțū,
Că-oiū perī cu doru-'n brațe.
De scii multe hai și-mi spune,
Că mē duce doru-'n lume.*

*Cântă pāsērea lumii
Pe dea supra Tihuți,
Cântă și se ciripește
Și de jale se topesce.
Cântă cântă pāsēruicā,
Că urechile te-ascultă
Ochiū la tine se uită.
— Pāsērică draga mea
Spune-mi dreptū și-adevērātū
De ce cânti tu de bānatū.
— Eu cântū și mē ciripescū
Și de jale mē topescū
Doi cu doi nu se vijescū
Totū uriiți sē'nēlnescū;
Doi cu doi de s'arū viji
Māndru 'n codru-ași ciripi
De jale nu m'ași topi.*

*Māndra mea, māndră Marie,
Fața ta-i scrisă 'n hārtie
Și-i pusă pe lemnū de plută,
Mergū ficiorii și-o sērută.*

*Strigă, strigă totū așa
Sē rēsune ulița,
Ulița la māndruța
Sē-și deschidă portița
Și sē-aprindă lumina.*

*Cine dracu a vēđutū
Grădină fără cărări
Dragoste fără muștrări,
Grădină fără prilazū
Dragoste fără nēcāsū?*

*Trandafirū cu frunđă dēsă
Dulce-i gura de mirēsă
Dar nu-i dulce cum se fie
Fără-i struguraștū din vie.*

Aforisme alese despre femei, amoru și căsătoria

Estrase din diverse colecțiuni de Jeronimū Barițiu.

Există numai o singură cestiune femeiească și aceea se chiamă: Mă iubesc? *L. Born.*

Amorul e viața femeiei, dar numai o episodă în viața bărbatului. *Jean Paul.*

Ce însemnă a-și alege o iubită? Eroica deciziune a uită toate defectele secului ei. *A. Lindner.*

Amorul în inima femeiei e diamantul în cărbune: Afli în el lumina, focul și morțea. *A. H.*

A iubi și a rămâne cu mintea întregă d'abia o poate unu țieu. *P. Syrius.*

Amorul e unu adevăratu parocsismu de friguri, cu deosebirea numai, că acesta începe cu frigū și se sfirșește cu fierbințelă, amorul însă urmăzeșcă calea opusă. *K. I. Weber.*

A bea fără sete și a fi totdeuna înamorați, acesta singur ne deosibesc de animale. *Beaumarchais.*

Fia amorul mutū seu limbutū, elu e înțelesu în ori-ce formă de cătră femeie. *G. W-r.*

Lăsământul amorului e — părerea de rău.

C. F. Kastner.

Cineva poate iubi fără se fie fericitū și poate fi fericitū fără a iubi, însă a iubi și a fi tot-odată și fericitū, acesta ar fi o minune. *Balzac.*

Dēulū amorū e unū copilū rēsfățatū de poeți.

Butler.

În amoru există numai începuturi plăcute; nu mă mirū, că omenii află plăcere, a începe adeseori.

Principiele de Ligne.

Ceea ce capul celū mai mare nu poate cuprinde, dar prea bine inima cea mai mică — numimū amorū.

** * **

Bărbatul e gelosū, când iubesc; femeia însă și fără se iubescă.

Kant.

Unu bărbatū înamorațū e unū nebuñū, o femeie înamorațā unū āngerū.

A. T.

Diverse.

Almanachul societății de lectură „Andreu Șaguna“. Societatea de lectură a teologilor și pedagogilor români gr. or. din Sibiu în anul trecut a implinitu alu 25-lea an dela esistența sa. Din acestu incidentu ea a aranjatu o frumoșă serbare iubilară. Pentru ridicarea măreției acestei sērbători precum și pentruca se remānă o suveniru plăcută dela acestu prea frumosu și vrednicu actū — societatea a edatū unu Almanachu, în care ca într'unu buchetū suntū cuprinși: Patronii societății și programa iubileului; apoi lucrările predate cu ocașiu-ne iubileului și în fine câteva lucrări scōse din fōia societății intitulatā „Musa“. Almanachul se estinde pe 91 pagini, octavū mare, hārtie fină velinā. Lucrările cuprinse în dinsulū suntū tōte lucrări frumoșe și vrednice de acestu actū, iar aranjarea lorū este fōrte bine nimeritā.

A apărutū „**Vatra**“ Nr. 8 și conține: Paștile de George Coșbucū. Sērbătorile învierii de ** * ** Visul sclavului de Teodora Conta. Hoțul de cai de St. Basarabeanu. Vorba lui Veppo de Pasu. Tudosia de P. Zosinū. Mara de Ionū Slaviet. Terțete de Al. Negrișeanu. Negru-Vodă de Em. Grigoroviță. Valea Dediului de S. Fl. Marianū. Freamētulū pădurii de E. Florescu. Felu de felu de ** * ** Ilustrațiile: De la înviere. — Christosū a înviatū și la mulți ani. — La Herēstrāu. — La Bordejū. — La dulapū. — Calde fioricele. — Gier unde e? — Danțulū iataganului. — Cataractulū Niagarei. — Demascate. — Elefanți. — Tacū că țu trece. — Ilustrații de mode.

Jiulū, revistā pentru literaturā și sciință a începutū se aparā în Tirgu-Jiu, în Romānia. Membrii fundatori suntū: George P. Părvulescu, Stefanū N. Dobruneanū, Dr. J. Urbeanū, Al. Stefulescu, Emanoilū Părăeanu, Vasile Petrescu, Juliu Moșilū, C. Vișinescū, Cl. I. Bontea, G. Petroșanu, Al. Ionescū și V. Roșa Piekarski. Ese odatā pre lunā și costēzā pentru Romania la anū 8-lei, pentru străinătate la anū 10-lei.

Academia romānă, după-cum amū anunțatū în unū numărū anteriorū, și-a începutū sesiunea generalā din estimpū în 15/27 Martie. A finitū-o în 13/25 Aprilie. De tōte s'au ținutū 26 ședințe. Ședințele solemne, în cari membri aleși în sesiunea trecutā și-au cetitū discursurile de recepțiune, au fostū presidate de rege. Regele la deschiderea ședinței a IV din 18/30 Martie a rostitū urmātorele cuvinte: „Simtū totdeuna o vie mulțāmiru, cānd potū aretā Academiei marele interesū, ce am pentru activitatea sa; vinū dar astāți cu deosebitā plăcere în mijloculū D-Vōstre spre a Ve aduce urările mele de bunăvenire și a luā parte la lucrările D-Vōstre. Suntū tocmai 10 ani, de cānd am intemeiatū unū premiu anualū pentru o carte cuprindētore a tuturorū cuvintelorū limbei romāne, așa de bogatā în feliurite espresiumi. Unū începutū de o erudițiune vrednicā de admirație s'a făcutū. Toți dorimū se ne bucurāmū într'unu timpū nu

prea depărtată de această lucrare însemnată și mai alesă noi, cari am trecut pragul unei jumătăți de secol din viața noastră. Prin „Magnum Etymologicum Romaniae“, distinsul său autor, ca și Academia, își voru ridică un monument neperitor, ér eu pururea voiu fi mândru, că am îndemnată la o muncă, ce va deveni ună isvoră nesleită pentru limba noastră și filologie. Mulțămindu-Vé pentru simțemintele de dragoste și credință, ce Academia își mărturisese în tóte împrejurările și mai cu sémă în fericitele evenimente, ce privesc familia mea, declară ședința de deschisă.“

Intre lucrările sesiunii de față a venită pe tapetă și cestiunea ortografiei și în special folosirea lui u finală. La urmă înse după o discuțiune prealabilă s'a primită propunerea membrului B. P. Hașdău, ca cestiunea să se amâne pe sesiunea viitoare, dându-se specială însărcinare secțiunii literare să pregătască o lucrare asupra ortografiei, pe care să o depună la biurou până în 31 dec. a. e., apoi să se tipărescă îndată și să se împartă membrilor, ca la viitoarea sesiune toți să fie pregătiți pentru a discuta chiar în primele ședințe.

De președinte ală Academiei s'a alesă d-lu Iona Ghica. Ilustritatea sa Dr. Victoră Mihályi episcopulu Lugojului s'a proclamată de membru onorară.

Procesul Memorandului preocupă tótă diaristica din țără și străinătate. Acestă procesă monstru s'a începută Lună în 7 Maiu. Membri comitetului partidului națională au plecată la Clușiu încă de Vineri în 4 Maiu, făcându-li-se preste totu locul ovățiunii maré.

Duminecă în 6 Maiu au sosită în Clușiu maré mulțimi de români de prin tóte părțile Ardealului, Ungariei, României și Bucovinei, ér Lună poporul româneseu adunatu în Clușiu în numără de preste 15000 a făcutu o manifestație grandioasă, vrednică de seriositatea cauzei românese din Ungaria.

Numele acusaților și ale apărătorilor suntă:

Dr. Ioană Rațiu are de apărătoră pe Dr. Amosă Frâncu; George Popă de Băseser pe Dr. Aurelă Isaac; Dr. Vasile Lucaiu pe Dr. Miloș Stefanovic; D. Comșa pe Dr. Aurelă Mureșianu; Dr. P. Barciana pe Mateiu Dula; Sept. Abini pe Dr. St. Popă; Cristea pe Ios. Crișanu; I. Coroiană pe Dr. August. Bunca; P. Barbu pe Dr. Emil Gravrilla; Dr. G. Triponă pe Dr. Val. Branșee; Aur. Suciă pe I. Roșă; Velic pe Dr. St. Petrovic; R. Patita pe Stefană Faynor; Basiliu Rațiu pe Fr. H. Longină; G. Domide pe Dr. Al. Hossu; I. Munteană pe Simeonă Damiană; Romană pe Dr. G. Ilea, Ioană Duma pe Coriolana Brediceanu. Dr. Teodoră Mihali pe Petru Truța. Romulă de Crainică fiindă bolnavă se află la băi.

Numele juraților suntă: Balogh Károly. Dr. Nagy Mór, Dr. Pisztory Mór, Dr. Koch Antal, Dr. Werner Rezső, Ladits Nándor, Gajzággó Manó, Nagy Kálmán, Molnár Jozsef, Hadházy Sándor, Dr. Boglán Peter, br.

Feilitsch Arthur. Suplenți: Merza Lajos, Székely Miklos, conte Teleky László, Dr. Gergely Albert.

Tribunalulă e compusă astfel: președinte: br. Szentkereszty, juđi Issekutz și Reinbold, procuroră: Vita Sándor. Tălmaciă Lehmann.

Pertractarea e fórte furtunósă.

Domni G. Domide și Gavrilă Triponă, cari au plecată la Clușiu din Bistrița în 4 Maiu, au fostă insoțiți până la gară de ună publică românese în ună numără neobicinuită și în o ordine impunătoare. Urările de „să trăescă“ au fostă nesfârșite.

Proiectele de lege bisericesci ale guvernului în casa magnaților au fostă respinse cu majoritate de 21 voturi.

Congrese. Unul se va ține în 21 l. e. în Alba-Julia, la care potă luă parte toți fii gr. cath. ai provinciei metropolitane de Alba-Julia și Făgărașu. În acestă congresu se va face consultare și declarațiune asupra proiectelor de lege bisericesci ale guvernului. Ală doilea se va ține în 4 Iunie în Blașiu, la care voră potă luă parte numai fii de ai archidiecesei aleși după statutulă vigentă. Scopulă acestui congresu va fi a se luă măsură pentru salvarea școleloră populare și pentru înființarea de asile de copii confesionale.

Logică orientală. Vestitulă Calif din Bagdad, Harun-al-Rașid, a silită odată pe ună viziră ală său să se de demisia în nisce împrejurări ce au făcută pe lume să cređă, că omulă era cu totulă căđută în disgrație. Vizirulă, nesciindă nici elu pentru ce, îndrăsni să întrebe pe monarchă. Acestă îi răspunse: „Am făcută greșeli și tu ai făcută. Dacă nu cunoseai greșelele mele, atunci e o dovadă că eser ună ignorantă; ér dacă le-ai cunoscută și m'ai lăsată să le facu, atunci e o dovadă că eser falșă. De acea plecă și nu mai veni.“

Mulțămită publică.

Avendu subscrisulă o familiă numărósă, de câte ori am avută trebuință de ajutoriă medicală, spectatulă domnă medică Dr. Teodoră Pașeu, de când s'a domiciliată în Bistrița, totdeuna mi-a stată în ajutoriă, ba în timpulă din urmă fiindu-mi soția în ună morbu primejdiosă de aprindere de plămâni D-sa în timpulă de patru săptămâni ziua nopțe și de multe ori de 2 și 3 ori pe ți mi-a cercetată casa, până ce soția mea a scăpată de bolă. Fiindecă D-sa dentru bunăvoință, abnegațiunea și ajutoriulă prestată familiei mele a renunțată a primi orice onorari, dicându-mi, ca cu acei bani să-mi acoperă lipsele grelei mele familii, — simțescă a-mi împlini o prea plăcută datorință, când pre această cale în numele familiei mele îndrăsnescă a-i esprimă recunoscința mea și a-i aduce cea mai profundă mulțămită.

Grigore Radă.

C. ZINZ,

DENTISTŪ

diploamatŭ de universitatea ces. reg. din Viena
și
medicŭ practicŭ de mai mulți ani,
specialistŭ în morburile de gură și dinți,
precum și în pregătirea
de dinți artificiali și dentură întregă
pentru orice trebuință,
prin unŭ metodŭ propriu schimbă mașina de
mestecatŭ (de Cauciucn), pregătită defectuosŭ,
precum și aceea, care pentru îndelungă iutrebuintă-
țare sŭu care prin întervenirea schimbării fălcii-
lorŭ devine neîntrebuintăveră o aduce érași în
stare de a se puté folosi.

Ordineză dela órele 9—12 și dela 2—4
în **Bistriță,**
Strada Ungurésă Nr. 4, etagiulŭ primŭ.

Fabrica ces. reg.
de juvaere (scale) de aurŭ, ar-
gintŭ și bronzŭ,

BRIX & ANDERS,

proprietara crucei
de aurŭ cu corónă
pentru merite,

Viena, Mariahilferstrasse 18
pentru

requisite de metalŭ
bisericesci

la

ESPOZIȚIUNEA UNIVERSALĂ din CHICAGO

a fostŭ decorată cu celŭ mai mare premiu:

Medalia cu diplomă.

NB. Unica firmă din **Austro-Ungaria**, care a fostŭ
distinsă pentru **requisite de metalŭ bisericesci**.

Prețuri curente ilustrate și fotografii se trimitŭ gratis.

Producte proprii cu prețuri de concurență foarte moderate.

Pentru primăveră și veră.

F. V. SCHIVANOVITS,

croitorŭ

Bistriță, strada promenădii Nr. 5,

recomândă onoratului publicŭ românŭ

stofe pentru vestminte bărbătesci

curatŭ englesesci și curatŭ de Brașovŭ

în foarte mare cantitate.

Totŭ feliculŭ de comande se primescŭ prelângă efectuare solidă, durabilă și cu prețuri câtŭ se
póte de moderate.

Noutăți de a sesonului în deosebite calități.

Pilulele pentru curățirea sângelui

mai înainte numite „Pilulele universale“ ale lui

I. P S E R H O F E R

merită cu totu dreptul numirea din urmă, deore-ce în faptă sunt foarte multe bôle, la cari aceste pilule au probat efectul lor escelent.

De mai multe decenii sunt aceste pilule lăitate și puține familii se vor afa la cari ară lipsi o mică provisiune din acest medicament de casă escelent.

S'au recomandat și se recomandă de cătră mulți medici aceste pilule ca medicament de casă, cu deosebire în contra tuturor suferințelor, ce provin în urma relei mistuirii și constipații precum: perturbarea în circulațiunea feriei, suferința de ficat, slăbirea mațelor, colica cu venturi, congestiunea la creeri hămorhoide (vina de aur) și c. l.

Prin proprietatea lor purificătoare de sânge au cu deosebire bun efect asupra anemiei și asupra bôlelor ce isvoresc din acesta, precum: gâlbinare, dureri de capu nervose ș. a. m. Aceste pilule purificătoare de sânge lucrează așa de ușori, încât nu pricinuesc nici cele mai mici dureri și pentru aceea le pôte folosi și cele mai slăbite persoane chiar și copii fără nici o temere.

Aceste pilule purificătoare de sânge se prepară veritabile singuri numai în farmacia „zum gold. Reichsapfel“ a lui I. Pserhofer Singerstrasse Nr. 15 la Viena și costă o cutiă cu 15 pilule 21 cr. v. a. Unu solu cu 6 cutii costă 1 fl. 5 cr., trimițându-se nefrancat cu rambursă 1 fl. 10 cr. Dacă se trimite suma banilor înainte, costă unu solu cu pilule 1 fl. 25 cr. inclusive francare. 2 suluri 2 fl. 30 cr., 3 suluri 3 fl. 35 cr., 4 suluri 4 fl. 40 cr., 5 suluri 5 fl. 20 cr., 10 suluri 9 fl. 20 cr. Mai puțin de unu solu nu se pôte espeda.

N. B. În urma lăitiei lor cele mari, se imiteză aceste pilule sub diferite forme și numiri, de aceea se face rugarea a cere anume „Pilule purificătoare de sânge ale lui I. Pserhofer“ și numai acelea sunt veritabile, a căroru instrucțiune pentru folosire este provădută cu iscălitură I. Pserhofer și cari pörtă pe capacul cutiei totu aceeași iscălitură în colóre roșiă.

Dintre nenumăratele scrisori, prin cari consumenții acestor pilule mulțamesc pentru redobândirea sănătății după cele mai varii și grele bôle, lăsăm să urmeze aci puține numai, cu observarea, că ori-cine a întrebuințat odată aceste pilule, le recomandă mai departe.

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stim. D-le Pserhofer! Binevoesc de a-mi trimite erăsi 15 suluri din escelele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui cu rambursă postală. Cu această ocazie Vă aduc mulțămiri mele pentru efectul de minune al pilurilor D-tale. Cu distinsă stimă,
Franz Pavlistik, Köln, Lindenthal.

Hrasche lângă Flodnie 12 Sept. 1887.

Stim. D-le! A fostu voiața lui D-șeu că pilulele D-v, au ajuns în mâinile mele și rezultatul dela acestea îl atribui D-v. Mă recesam în patul de leusă astelu încatu nu mai puteam lucra și așa fi sigur de deja mortă, decât nu m'ar fi scăpatu minunatele D-v pilule. D-șeu se vè binecuvinteze de mi de ori. Am confiența, că pilulele D-v. m'ar vor face de totu sănătosa, așa precum a folosit și altora.
Theresia Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Dec. 1887.

Stim. D-le! În numele mătușei mele de 60 ani îți esprim că mai căldurosă mulțămire. Densa a suferit 5 ani de cataru la stomac cronic și de apă. Viața i era unu chin și se credea deja de perdată. Prin întemplantare a

căpatat o cutiă cu escelele D-v. Pilule purificătoare de sânge, și după o întrebuințare mai îndelungată s'a vindecatu.
Cu distinsă stimă,
Josefa Weinzettel.

Eichengraberamt bei Grünh, 27 Martie 1889.

Stim. D-le! Subsemnatul se rogă a mai trimite 4 suluri cu pilulele D-v. în adevăr folositoare și escelente. Nu potu înțelasa fă că se V' esprim recunoștința mea în privința valoarei acestora pilule, și le voi recomanda unde numai se va puté tuturor suferințelor. V' autorizez, ca acestă a mea mulțămire să o folosiți după plac și pe cale publică.
Cu distinsă stimă Ignaz Hahn.

Gotschdorf bei Kohlbach, Oestr. Schlesien, 8 Oct. 1888.

Stim. D-le! V' rog a-mi trimite unu solu cu 6 cutii din pilulele D-v. universale purificătoare de sânge. Numai minunatoru D-v. pilule am se mulțamesc, că am scăpatu de o suferință de stomacul, care m'a chinat 5 ani. Aceste pilule nare se-mi lipsesă nici-odată și esprim prin acestă mulțămire mea cea mai căldurosă. Cu cea mai mare stimă, Ana Zwicki.

Liquer din plante de Alpi dela W. Otm. Bernhard din Lindau în contra tuturor greutăților la stomacul. O buteliă 2 fl. 60 cr., o jumătate buteliă 1 fl. 40 cr.

Ca veritabile sunt a se privi numai acele pilule, a căroru instrucțiune este provădută cu iscălitura I. P S E R H O F E R și cari pörtă pe capacul fiă-cărei cutii totu aceeași iscălitură în colóre roșiă.

Susamintitele specialități se află și în Budapesta la farmacistul I. von Török, Königsgasse 12.

9-12

Alifă americană, celu mai bunu mijloc în contra tuturor suferințelor reumatice: durerilor la șira spinării, junghiuri, ischiasu, migrenă, dureri nervose de dinți, dureri de capu, junghiur. la urechi etc. 1 fl. 20 cr.

Esență pentru ochi, de Dr. Romershausen pentru întărirea și conservarea vederei, în flacone originale a 2 fl. 50 cr. și 1 fl. 50 cr.

Minunatul balsam englezesc o sticlă 50 cr.

Prafuri în contra tusei, Fiakerpulver în contra catarului, răgușei etc. 1 cutia 35 cr., cu trimiterea Franzbranntwein cu séu fără sare o sticlă 70 cr. [cată 60 cr.

Balsam contra degerăturii de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscutu ca celu mai siguru remediu contra suferințelor de degerătură de totu felul, precum și spre vindecarea ranelor forte învechite, 1 borcanu 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.

Helso séu Gesundheitssalz unu remediu escelent în contra catarului, la stomacul, precum în genere în contra tuturor suferințelor ce provin dela mistuirea neregulată, unu pachetu 1 fl.

Balsam în contra gusilor mijlocu probatu în contra umflăturii la gât, unu flaconu 40 cr. cu trimiterea francată 65 cr.

Esență de viață (Picăturile din Praga) în contra stomacului stricat, mistuirii rele, greutăți de totu felul, unu medicamentu de casă escelent, 1 flaconu 22 cr. 12 flacone 2 fl.

Prafuri în contra asudării piciorilor, asudatul piciorilor și mirosul neplăcutu, conservăz încălțăminte și este probatu ca nesticăciose. Prețulu unei cutii 50 cr., cu trimitere francată 75 cr.

Sucul-Spitzwegerich, unu medicamentu de casă forte curat, noscutu și escelent în contra catarului, răgușei, tusei spagmodice etc. 1 sticlă 50 cr. 2 sticlute dimpreună cu trimiterea franco 1 fl. 50 cr.

Pomada Tannoehinin de I. Pserhofer, de unu lungu șir de ani recunoscută de medici ca celu mai bunu mijlocu pentru creșterea părului. Unu borcanu elegantu ajustatu 2 fl.

Plastru universalu, de prof. Steudel, la rane din lovitură și la umflături învechite, ce se spargu periodic la picior, la degetu, la rănil și aprinderile de țite și la multe alte suferințe de acestu soi s'a probatu de multe ori. Unu borcanu 50 cr., cu trimiterea francată 75 cr.

Sare universală purgativă, de W. Bullrich. Unu medicamentu de casă escelent, contra tuturor urmărilor digestiunii stricate, precum: durere de capu, amețelă, căreai la stomacul, acrelă în gât, suferințe hămori-dale, constipațiune etc. Unu pachetu 1 fl.

Afară de preparatele aci amintite se mai află tôte specialitățile farmaceutice indigene și streine, anunțate prin tôte ziarele austro ungare și la casă, când unele din aceste specii nu s'ar afla în depositu se voru procura la cerere promptu și ieftinu.

Trimiterile prin poștă se efectuează iute, decât se trimite prețulu înainte, comande mai mari și cu rambursă a prețulu.

I. P S E R H O F E R,

farmacia „zum goldenen Reichsapfel“ WIEN, I., Singerstrasse Nr. 15.

Francu se efectuează acele comande mari, decât se trimite mai înainte și resp. porto poștatu în casulu acesta speșele poștale sunt multu mai ieftine, decât la trimiteri cu rambursă.